

Ηχ. πρᾶ. κε.

Τὸ ΣΩΤΗΡΙ ΘΕΩ

Τῷ Σω-τῇ -- ρι Θε-ῷ, τῇ ἐν θα-λάσ-σῃ μα-όν
 πο-οῖν ἀ-βρό-χου ὁ-δη-γῆ-σαν-τι, καὶ φα-ρα-ὼ παρ-
 στρα-τι-ὰ κα-τα-πον-τί-σαν-τι, αὐ-τῷ μόν-ῳ ἀ-σω-
 μεν ὁ -- τι δε-δό- -- ξα -- σαι.

Δυ-νά-μει τοῦ Σταυ-ροῦ σου χρι-στέ σε-ρέ-ω-σον
 μου τὴν δι-ἀ-νοι-αν εἰς τὸ ὁ-μνεῖν καὶ δο-ξα-ζεῖν σε
 τὴν σω-τῇ-ρι-ον Ἀ-γά-λη -- ψιν.

Εἰ-σα-κή-κο-α τὴν ἀ-κο-ήν τῆς δυ-να-στεῖ-ας τοῦ Σταυ-ροῦ σου
 ὡς πα-ρά-δει-σος ἡ-νοί-η δι' αὐ-τοῦ, καὶ ἔ-βο-η-

σα. Δό-ξα τῇ δο-υ-ρὰ -- μελ σου Κύ-ρι-ε.

Ὁρ-θρί-ζον-τες βο-ῶ-μεν σοι Κύ-ρι-ε σῶ --

σου ἡ-μῶς, Σὺ γὰρ εἶ θε-ὸς ἡ-μῶν ἐκ-τός σου

ἅλ -- λον οὐκ οἶ-δα -- - μεν.

Ἔ-κυ -- κλω-σέ με ἁ-θυσ-σος τα-φή μου τὸ κῆ-

τος ἔ-γε-νε-το, ἔ-γω δέ ἔ-βό-η-σα πρὸς σέ

τὸν φλ-λάν-θρω-πον, καὶ ἔ-σω-σέ με ἡ δε-

ξι-ᾶ σου Κύ-ρι-ε.

Ὁ ἔρ κα-μὶ - - ρη τοῦ πυ-ρός τοὺς ὑ-μνο-λό-γους
 σω-σας παῖ - - -δας εὐ-λο-γη-τοῦς ὁ θε-ός ὁ τῶν
 πα-τέ- - ρων ἡ-μῶν

ΤΕΙΧΟ
426

Αἰ-τού-μεν εὐ-λο-γού-μεν καὶ προ-σκυ-τού-μεν τὸν Κύ-ρι-ον.
 τὸν ἔκ Πα-τρός πρό αἰ-ῶ-νων γε-νη-θέρ-τα
 Υἱ-ὸν καὶ θε-όν, καὶ ἔπ' ἐ-σχά- - των τῶν χρό-νων
 σαρ-κω-θέρ-τα ἔκ Παρ-θέ - - ρου Μη-τρός, ἱ-ε-ρεὺς ὑ-
 μνεῖ - τε, λα-ός ὑ-πε-ρυ-ψοῦ-τε εἰ πάν-τας τοὺς αἰ-
 ῶ - - να - - - - - ας

ΤΕΙΧΟ
426